

РЕШЕНИЕ

№ 5850

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 14.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10224** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. Офис 6А, представлявано от Л. М., срещу ревизионен акт (РА) №Р-22220620007406-091-001 от 10.06.2021 г., издаден от от И. М. Р. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията, и Б. М. Я. на длъжност главен инспектор по приходите ръководител на ревизията, потвърден в оспорената част с Решение № 1410/13.09.2021г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДД“ОДОП“) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с който на дружеството са установени задължения за довносяне общо в размер на 26 394,47 лв., в т.ч. ДДС в размер на 9 709,80 лв. и лихви за забава в общ размер на 4 179,17 лв., както и корпоративен данък в размер на 8 988,40 лв. и лихви за забава в общ размер на 3 517,10 лв.

Жалбоподателят в жалбата си и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, излага съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че установените с него задължения са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. В тази връзка поддържа, че констатациите в РА са изведени в противоречие с принципа за обективност, служебно начало, добросъвестност и право на защита. Соци, че в хода на ревизионното производство са представени достатъчно доказателства, обосноваващи

реалното извършване на доставките, фактурирани с процесните фактури, издадени от доставчиците на дружеството. Позовава се на практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС). Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разности по делото, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК (л. 247 по делото).

Ответникът по жалбата, директорът на Дирекция „ОДОП“ С., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде потвърден като правилен и законосъобразен по съображения изложени в решението на ДД „ОДОП“. Моли съда, при отхвърляне на жалбата и да присъди юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22220620007406-020-001 от 02.12.2020 г. (л. 31 по делото), издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г./ л. 29 и сл. по делото/ на директора на ТД на НАП С., за установяване на задължения за дължимия по ЗКПО за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. и за ДДС по ЗДДС за данъчните периоди от 01.12.2014г. до 31.12.2019 г., като срокът за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена по електронен път на 08.12.2020г. Изменена е със ЗИЗВР № Р-22220620007406-020-002 от 26.01.2021г. (л.35 и сл. по делото) и ЗИЗВР № Р-22220620007406-020-003 от 01.03.2021г. (л.39 и сл. по делото), с които срокът за завършване на ревизията е определен съответно до 08.03.2021г. и до 08.04.2021 г.

Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК, ревизионният доклад /РД/ се съставя не по - късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок е спазен. Докладът е издаден с № Р-22220620007406-092-001 от 15.04.2021 г. (л. 43 - 83 по делото) и е връчен електронно на дружеството на 15.04.2021 г. В законоустановения срок срещу РД е постъпило писмено възражение вх. №53-06-136#14 от 27.05.2021 г., което е преценено от органите по приходите като неоснователно. С възражението е представен снимков материал на изработени от цитираните доставчици рекламни материали.

В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р-22220620007406-091-001 от 10.06.2021 г. от И. М. Р. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията, и Б. М. Я. на длъжност главен инспектор по приходите ръководител на ревизията, с които се установяват данъчни задължения за периодите, за които е възложена ревизията (л. 86-98 от делото). С РА са установени задължения за донасяне общо в размер на 26 394,47 лв., в т.ч. (Съгласно Таблица № 1 на РА) ДДС в размер на 9 709,80 лв. и лихви за забава в общ размер на 4 179,17 лв., както и корпоративен данък в размер на 8 988,40 лв. и лихви за забава в общ размер на 3 517,10 лв.

Определените с процесния РА задължения произтичат от:

- в частта по ЗДДС произтича от непризнато право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС във връзка с чл.6, ал.1 и чл.9, ал.1 от същия закон, в общ размер на 9 709.80 лв. по фактури, издадени от доставчиците „АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР“ ЕООД, „СНЕЖИ 58“ ЕООД, „АВТОСЕРВИЗ МИЛЕВ“ ЕООД, „МАВИ ТРЕЙД 2014“ ЕООД, „МУЛТИБРАНДС“ ЕООД, „РУМ ЕКСПРЕС“ ЕООД и „ОМЕГА ПЛЮС 18“ ЕООД и лихви в размер на 4 179.17 лв

- в частта по ЗКПО непризнати за данъчни цели разходи по фактури за закупени услуги и материали е обосновоало установяването на задължения за корпоративен

данък в общ размер на 8 988,40 лв. за всяка от ревизираните години /от 2014 г. до 2019 г./, поради липса на документална обосновааност на отчетени от лицето разходи, във връзка с конкретни фактури, издадени на основание чл.26, т.2 от ЗКПО, във връзка с чл.10, ал.1 и 3 от същия закон, ведно със съответните задължения за лихва в размер на 3 517.10 лв;

Установено е, че основният предмет на стопанска дейност на задълженото лице през ревизираните периоди е: извършване на транспортни и спедиторски услуги, предимно с морски и въздушен транспорт свързани със складиране и митническо представителство. Дружеството използва собствено помещение /офис/, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] , придобито с Нотариален акт № 2, т. II ,рег. №3103, дело №165 от 15.07.2011 г. Същото се представлява и управлява от Л. П. М., която е едноличен собственик на капитала и управител. Съгласно дадените писмени обяснения, дружеството ползва наети складови помещения от „РУМ ЕКСПРЕС“ ЕООД, „АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР“ ЕООД, „РУНИ 77“ ЕООД и „АКТИВ 21“ ЕООД. В складовете се съхранявали товари на клиенти на дружеството. За определени дни са наемани помещения /магазинаж/, като едно помещение е наето по договор с „ОМЕГА ПЛЮС 18“ ЕООД. През ревизирания период дружеството е ползвало под наем автомобил - марка Джип, модел Компас, съгласно сключен договор за наем от 02.01.2013 г. с наемодател Л. П. М.. Съгласно анекс от 01.07.2018 г., договорът е прекратен. Има заведен по сч. сметка 304 /стоки/ автомобил, марка Хюндай Т., придобит от внос през м. 05.2018 г.

В хода на ревизията на ревизирания субект са връчени три искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, Представените документи са описани подробно в приложения към РД.

Извършени са насрещни проверки на доставчиците: „Снежи 58“ ЕООД, „Рум Експрес“ ЕООД, „Мави Трейд 2014“ ЕООД, „Арк 69“ ЕООД, „Ефект Лайт“ ЕООД, „Автосервиз Милев“ ЕООД, „Автосервиз Милев“ ЕООД, „Актив 21“ ЕООД, „Мултибрандс“ ЕООД, „Консулт Трейдинг 18“ ЕООД, „Омега Плюс 18“ ЕООД, „Руни 77“ ООД, „Стелт 59“ ЕООД, както и на физически лица. Резултатите от извършените проверки са отразени в подробно описани в РД протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/. От „Консулт Трейдинг 18“ ЕООД, „МУЛТИБРАНДС“ ЕООД и „МАВИ ТРЕЙД 2014“ ЕООД документи и обяснения от не са представени. Останалите проверявани дружества са ангажирали доказателства, касаещи спорните доставки.

Предвид установените при насрещните проверки обстоятелства и на основание чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС, във връзка с чл.6, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от: АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР ЕООД - 6 бр. фактури; СНЕЖИ 58 ЕООД - 4 бр. фактури; АВТОСЕРВИЗ М. ЕООД - фактура № [ЕГН] от 30.06.2015 г.; М. Т. 2014 ЕООД - фактура № [ЕГН] от 31.10.2016 г.; МУЛТИБРАНДС ЕООД - фактура № [ЕГН] от 29.06.2016 г.; РУМ Е. ЕООД - фактура № [ЕГН] от 27.07.2018 г.; О. ПЛЮС 18 ЕООД – фактура № [ЕГН] от 23.11.2018 г.

С Протокол №1241806 от 04.04.2018 г. към доказателствения материал по административната преписка са приобщени писмени доказателства, събрани при извършена проверка на „РИГАНО“ ООД. Проверката е завършила с издаването на Протокол № П-22221417046913-073-001 от 01.02.2018 г.

1. Относно установените задължения по ЗДДС:

При ревизията е установено, че от дружеството са декларирани доставки по чл.82, ал.2 и ал.5 от ЗДДС, доставки по чл.21, ал.2 от ЗДДС, включващи извършени услуги свързани с въздушно и морско навло, терминални разходи, превоз, както и облагаеми доставки по смисъла на чл.12, ал.1 от ЗДДС, при които е начислен ДДС с данъчна ставка в размер на 20% на основание чл.66, ал.1 от ЗДДС, включващи извършени услуги /спедиторски услуги, превоз, митническо представителство и т.н./. При ревизията не са установени обстоятелства за корекция на данъчната основа на извършените доставки и начисления данък.

Установено е, че дружествата доставчици са регистрирани лица по ЗДДС към датите на издаване на процесните фактури, с изключение на „АВТОСЕРВИЗ МИЛЕВ“ ЕООД, което е било deregистрирано на основание чл. 176 от ЗДДС на 26.11.2015 г. Фактурите /с изключение на фактура № [ЕГН] от 30.06.2015 г., издадена от „АВТОСЕРВИЗ МИЛЕВ“ ЕООД/, са включени в дневниците за продажби и СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди.

Във връзка с доставката на услуги, е изследвана кадровата и техническата възможност на дружествата да извършат процесните доставки. Констатирано е, че в „СНЕЖИ 58“ ЕООД, в „МАВИ ТРЕЙД 2014“ ЕООД и в „МУЛТИБРАНДС“ ЕООД няма назначени по трудови договори лица, съответно от дружествата не са подавани уведомления и декларации обр. 1 и обр. 6. Данни за назначени лица има в „АВТОСЕРВИЗ МИЛЕВ“ ЕООД и в „ОМЕГА ПЛЮС 18“ ЕООД – съответно по четири назначени лица. Посочено е, че „АВТОСЕРВИЗ МИЛЕВ“ ЕООД не е подавало декларация обр. 1 за начислени ЗОВ, а декларация обр. 6 за начислени задължения за ЗОВ е подадена само до м. 04.2015 г. „ОМЕГА ПЛЮС 18“ ЕООД е подавало и двата вида осигурителни декларации. От последното дружество е представена и ведомост за м. 11.2019 г., за изплатени възнаграждения на две лица - Б. Н. А. и В. В. В..

С ИПДПОЗЛ от жалбоподателя са изискани всички налични първични и вторични счетоводни документи касаещи спорните доставки, както и съдействие за осъществяване на контакт с част от доставчиците. Представените документи са идентични със събраните от органите по приходите доказателства.

Констатирано е, че към фактурите, издадени от „МУЛТИБРАНДС“ ЕООД, „МАВИ ТРЕЙД 2014“ ЕООД и „ОМЕГА ПЛЮС 18“ ЕООД, ревизираното дружество е приложило надлежни копия на фискални бонове, както и, че за разглежданите доставки от „СНЕЖИ 58“ ЕООД и „АВТОСЕРВИЗ МИЛЕВ“ ЕООД са представени нечетливи копия на касовите бонове, а към фактурата, издадена от „РУМ ЕКСПРЕС“ ЕООД не е представено доказателство за осъществено плащане.

Посочено е, че „СНЕЖИ 58“ ЕООД има неразплатени задължения с бюджета, а за „РУМ ЕКСПРЕС“ ЕООД, „МАВИ ТРЕЙД 2014“ ЕООД, „АВТОСЕРВИЗ МИЛЕВ“ ЕООД и „МУЛТИБРАНДС“ ЕООД липсват доказателства за осъществявана реална дейност /не притежават недвижими имоти, нито движими вещи, вкл. транспортни средства, офис, компютърна техника, инвентар и не отчитат обичайни разходи, свързани с осъществяване на търговска дейност/.

Извършен е анализ на всички представени търговски и счетоводни документи /договори, приемо-предавателни протоколи, счетоводни и аналитични регистри, оборотни ведомости и пр./, като са преценени относимите за доказване реалността на доставките факти. Органите по приходите са направили еднотипни изводи, досежно отделните доставки. Посочено е, че не са представени изисканите доказателства. С част от доставчиците не е осъществен непосредствен контакт. Относно декларираните

доставки е посочено, че не са представени доказателства пряко свързани и доказващи реалното им изпълнение. Посочено е, че не е предоставена информация къде е извършено фактическото предаване на стоките или извършени услугите. Посочено е, че не са представени доказателства за начина на формиране на цената на услугите и нейните елементи, няма данни за вложени материали, липсват доказателства за заплащане по сделките, подписани споразумения, както и данни за конкретните резултати – създадени документи, анализи и други, отнасящи се до изпълнението на договорите.

Прието е, че така ангажираните доказателства не удостоверяват факта на реалното извършване на доставките пряко или посредством подизпълнители именно от издателите на съответните фактури. В резултат на това е формиран извод, че са издадени фактури и е начислен данък, без да са налице фактически извършени стопански операции, поради което на ревизираното дружество следва да се откаже правото на ползване на данъчен кредит по процесните доставки, както следва:

1. „АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР“ ЕООД - по 6 фактури (№[ЕГН]/ 25.04.2017 г., №[ЕГН]/ 26.06.2017 г., №[ЕГН]/ 11.07.2017г., №[ЕГН]/ 28.08.2017г., №[ЕГН]/ 30.11.2017г. и №200000023131.01.2018г.) в общ размер на 4 340,00 лв. за данъчни периоди м 04.2017 г., м. 06.2017 г., м. 07.2017 г., м. 08.2017 г., м. 12.2017 г. и м. 01.2018 г., с предмет на доставките – транспортни услуги, брандинг и реклама в електронни медии, обслужване на транспортни пратки, отразяване на мероприятие, наем помещение склад за полугодие на 2018 г.;

2. „СНЕЖИ 58“ ЕООД - по 4 фактури (№[ЕГН]/19.08.2015 г., №[ЕГН]/21.12.2015 г., №[ЕГН]/30.03.2016 г. и №[ЕГН]/31.03.2016 г.) в общ размер на 2 830,00 лв. за данъчни периоди м. 08.2015 г., м. 12.2015 г. и м. 03.2016 г., с предмет на доставките – ремонтни услуги и рекламни материали;

3. „АВТОСЕРВИЗ МИЛЕВ“ ЕООД - по фактура №[ЕГН]/30.06.2015 г., с ДО в размер на 1 200,00 лв. и ДДС в размер на 240,00 лв., с предмет ремонтни услуги /бойдисване на джип Компас с рег. [рег.номер на МПС] /;

4. „МАВИ ТРЕЙД 2014“ ЕООД - по фактура № [ЕГН]/31.10.2016 г. с ДО в размер на 2 100,00 лв. и ДДС в размер на 420,00 лв., с предмет на доставката – рекламни тефтери и календари;

5. „МУЛТИБРАНДС“ ЕООД - по фактура № [ЕГН]/29.06.2016 г. с ДО в размер на 3 900,00 лв. и ДДС в размер на 780,00 лв., с предмет на доставката – билборд реклама;

6. „РУМ ЕКСПРЕС“ ЕООД - по фактура №[ЕГН]/2707.2018 г. с ДО в размер на 1 500,00 лв. и ДДС в размер на 300,00 лв., с предмет на доставката наем на склад за второ полугодие на 2018 г.;

7. „ОМЕГА ПЛЮС 18“ ЕООД - по фактура №[ЕГН]/23.11.2018 г., с ДО в размер на 4 000,00 лв. и ДДС в размер на 800,00 лв., с предмет на доставката – електрически услуги по Договор от 03.10.2018 г., за осигуряване на техническо обслужване на електрическа инсталация и електрически части в склад на възложителя, находящ се в [населено място], [улица].

При така установената фактическа обстановка и на основание чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС, във връзка с чл.6 ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗДДС е доначислен ДДС общо в размер на 9 709,80 лв., както и лихва за просрочие в общ размер на 4 179,17 лв.

2. Относно установените задължения по ЗКПО:

Установено е, че ревизираното лице е подало годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО за периодите 2014 г., 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г.

В хода на ревизията са извършени насрещни проверки на посочените по-горе доставчици, за които е прието, че са издали фактури, които не отразяват реално осъществени доставки. Формиран е извод, че отчетените разходи водят до неправомерно намаляване на декларирания финансов резултат на дружеството. Направен е извод, че процесните сделки са сключени с цел отклонение от данъчно облагане, поради което със стойността на същите е увеличен финансовият резултат за отделните ревизирани периоди.

На основание чл.16, ал.1 и ал.2, т.4 от ЗКПО, след като е прието, че не са налице документално обосновани стопански операции, е преобразуван декларираният счетоводен финансов резултат с разходите за материали и услуги, отчетени по фактури, в резултат на констатацията, че не е доказано осъществяване на реални доставки, по години и доставчици, както следва: за 2014 г. – по фактури, издадени от „АРК 69“ ЕООД, „ЕФЕКТ ЛАЙТ“ ЕООД, „АКТИВ 21“ ЕООД и „СТЕЛТ 59“ ЕООД, на стойност в общ размер на 18 650,00 лв.; за 2015 г. – по фактури, издадени от „СНЕЖИ 58“ ЕООД, „АВТОСЕРВИЗ МИЛЕВ“ ЕООД и „РУНИ 77“ ЕООД, на обща стойност 16 009,00 лв.; за 2016 г. – по фактури, издадени от „СНЕЖИ 58“ ЕООД, „МАВИ ТРЕЙД 2014“ ЕООД и „МУЛТИБРАНДС“ ЕООД, на обща стойност 11 100,00 лв.; за 2017 г. – по 5 фактури, издадени от „АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР“ ЕООД на обща стойност 20 200,00 лв.; за 2018 г. – по фактури, издадени от „РУМ ЕКСПРЕС“ ЕООД, „ОМЕГА ПЛЮС 18“ ЕООД, „АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР“ ЕООД и „СНЕЖИ 58“ ЕООД, на обща стойност 20 200,00 лв.; за 2019 г. – по фактури, издадени от „КОНСУЛТ ТРЕЙДИНГ 18“ ЕООД и „ОМЕГА ПЛЮС 18“ ЕООД, на обща стойност 3 725,00 лв.

В резултат на това е извършено увеличение на финансовия резултат на дружеството, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 и 3 от ЗКПО със сумата от тези отчетени разходи, като за 2014 г. е установен корпоративен данък в размер на 3 632,09 лв., за 2015 г. – 2 035,85 лв., за 2016 г. – 4 082,34 лв., за 2017 г. – 5 232,44 лв., за 2018 г. – 6 089,96 лв. и за 2019 г. – 4 933,43 лв.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчнозадълженото лице обжалва РА №Р-22220620007406-091-001 от 10.06.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., пред директора на Дирекция „ОДОП“ С.. С Решение № 1410/13.09.2021 г. РА е потвърден в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди м. 06, 08 и 12.2015 г., за м. 03, 06 и 10.2016 г., за м. 04, 06, 07, 08, 12.2017 г., за м. 01, 07.2018 г. и за м. 01.2019 г., ведно с начислена лихва за забава, както и КД от 2014 г. до 2019 г., ведно с начислена лихва за забава.

В хода на съдебното обжалване на РА административната преписка е допълнена с писмени доказателства, послужили за издаване на оспорвания РА.

По искане на жалбоподателя е допусната съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ). Заключение, изготвено от експерта, е прието без възражения от страните. Вещото лице след преглед и анализ на документите е дало заключение, че в процесния период за дружествата-доставчици: „Снежи 58“ ЕООД, „Рум Експрес“ ЕООД, А. 69“ ЕООД, „Ефект Лайт“ ЕООД, „Автосервиз Милев“ ЕООД, „Актив 21“

ЕООД, „Мултибрандс“ ЕООД, „Консулт Трейдинг 18“ ЕООД, „Омега Плюс 18“ ЕООД, „Руни 77“ ООД, „Стелт 59“ ЕООД, „Мави Тпейд 2014“ ЕООД и „Автосервиз М Колор“ ЕООД, както и получателят на процесните доставки на „Алфа стар ЛМ“ ЕООД е установено наличието на назначени по трудови или граждански правоотношения лица. След преглед на клиентите на дружеството за процесния период (от Хронологичните регистри на с/ка 411 „Клиенти“ за ревизираните периоди), на Оборотните ведомости за периодите по с/ка 703 „Приходи от продажби на услуги“, (съгласно Приложение № 1, 2, 3, 4, 5), както и след преглед на ГФО за процесните години, нещата лице е извършило анализ на основната дейност на „А. Стар ЛМ“, като установява, че „Алфа Стар ЛМ“ ЕООД развива дейност: услуги, свързани с въздушно и морско навло, терминални разходи, превоз, спедиторски услуги, митническо представителство. Въздушните и морските доставки са доставки на стоки от някъде по света до Р България, което включва: логистичен транспорт, терминална обработка, митническо манифестиране митническо представителство. След като стоките се освободят от митница, клиентът трябва да ги получи, за да не плаща скъп магазинаж, поради което се налага в доста случаи стоките да се съхранят на склад при „Алфа Стар ЛМ“ ЕООД с цел спестяване на разходи. ССЧЕ проследява счетоводните документи за извършените доставки по посочените в РА фактури за всяка една от посочените фирми в горепосочения период. Посочено е наличието на ППП. Наетите помещения и складове са с предназначение: съхраняване на товари на клиенти на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД и спестяване на разходи от магазинаж. Рекламните материали са предназначени за потенциални клиенти на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД, чрез които се промотира дружеството. Със ССЧЕ се установява, че за посочените в РА периоди от „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД редовно са подавани справки декларации и дневници за покупки и продажби по ЗДДС; всички процесии фактури, за които е отказан ДК и за които е начислен корпоративен данък, са осчетоводени в счетоводството на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД. След преглед на хронологичните и аналитичните счетоводни регистри е дадено заключение, че счетоводните операции (подробно отразени в Задача № 4) отговарят на Закона за счетоводството (ЗСЧ) и Националните счетоводни стандарти; всички процесии фактури са платени в брой (налични са фискални касови бонове), с изключение на Фактура № 240/27.07.2018 г. на Фирма „РУМ ЕКСПРЕС“ ЕООД, за която не е представен фискален касов бон. Плащанията са отразени в Хронологичните счетоводни регистри на с/ка 501 „Каса в лева“ на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД. Съответно същите са отразени и в хронологичните регистри на счетоводни сметки 411 „Клиенти“ на Доставчиците. След извършен преглед, анализ и съпоставка на представените от „АЛФА

СТАР ЛМ“ ЕООД актове за прихващане или възстановяване по ЗДДС в процесния период - Акт № 1423889/12.05.2014 г., Акт № П-22220619163222-004-001/11.10.2019 г., Акт № П-22220620051728-004-001/07.04.2020 г., от страна на вещото лице е дадено заключение, че не се установява неправомерно възстановен ДДС за някой данъчен период. Според вещото лице счетоводната политика на дружеството е разработена в съответствие със счетоводното и данъчното законодателство. Счетоводството на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД се води по способа на двустранното счетоводно записване. Счетоводното обслужване на дружеството се извършва от „ЮРАЯ ХИЙП ХАУС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Дружеството има утвърден Индивидуален сметкоплан /стр.417 от Приложение № 2/. В заключението по същия въпрос е обобщено, че се установява наличието на правилно водена счетоводна отчетност от дружеството „Алфа Стар ЛМ“ ЕООД, както и от доставчиците, които са представили счетоводни документи.

По искане на жалбоподателя в съдебното производство са разпитани трима свидетели. От показанията на свидетеля Р. М. С., който работи в дружество „СИЛА И СИГУРНОСТ“ ЕООД, което притежава имот, намиращ се на С. гара с площ над 7 декара, с над 3 000 кв. м. покрита площ, обособени в 24-25 помещения, които се отдават под наем, се установява, че лично познава Л. М. –управител на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД. Посочва, че „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД е било наемател първо на малко помещение, около 70-72 кв. м., а след това на по - голямо помещение. Твърди, че управителят на процесното дружество се е свързвала с него, тъй като е искала да сложи билборд на една от стените на помещението, до входа в дясно, с рекламна цел. Билбордът е бил в син цвят с изображение на логото на „АЛФА СТАР ЛМ“ЕООД. Разяснява, че „Медникарска“ 1 обхваща над 65 декара и много фирми се водят с административен адрес на „Медникарска“. Има 4-5 входа и е трудно да се открият фирмите. „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД е пренаело складове от други наематели на фирмата, в която работи. Дружество е извършвало дейност, идвали са бусове, брендиращи, товари и разтоварвали. Свидетелят е виждал рекламен билборд на „Алфа стар ЛМ“ЕООД на входа, от дясната страна на стената на една от постройките, около 2-4 м., с логото на фирмата. Свидетелят заявява, че фирмите „АВТОСЕРВИЗ М.“, „О. ПЛЮС“, „АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР“ са му били наематели, като са функционирали и са си плащали наема, но не знае каква е дейността им.

Като свидетел е разпитана и М. Б. М., която от 10 години е собственик на фирма „ЕС БИ ЕЙ БЪЛГАРИЯ“, която се занимава със спедиция, като основната дейност е въздушен транспорт. Фирма „А. СТАР ЛМ“ познава покрай това, че са й трябвали складове, но и защото въздушните

доставки на „А. стар“ са минавали през нейната фирма. С „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД са ползвали услугите на един и същ митически брокер. Посочва, че след като стоките се освободят от митница, клиентът може да си ги вземе като знае, че такива стоки са оставяни на съхранение на склад на „АЛФА СТАР ЛМ“ЕООД в района на С. гара. С „АЛФА СТАР ЛМ“ЕООД са разменяли рекламни материали - календари, химикали, тефтери, различни бизнес помощни материали.

Свидетелят Т. Ч. заявява, че е използвал услугите на „АЛФА СТАР ЛМ“ЕООД при получаване на стока от Америка, за да не плаща скъп магазинаж, е използвало склад на дружеството, намиращ се срещу мелницата. Дружеството е извършвало дейност, до входа е имало и билборд с реклама. Получавал е рекламни материали. Като музикант е свирил на фирмено събитие на жалбоподателя.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, в частта потвърдена и изменена с Решение № 1410/13.10.2021 г. на директора на Дирекция на „ОДОП“ С., поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Предвид гореизложеното и съобразно разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл.113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл.120 от ДОПК.

В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно неправомерно упражненото право на данъчен кредит и относно установените задължения за КД.

За да се признае на получателю по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68 от ЗДДС следва да е изпълнено някое от условията посочени в чл.71 от ЗДДС, като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит, винаги трябва да се държи сметка за това налице ли е облагаема

доставка по смисъла на чл.6, ал.1 или чл.9 от ЗДДС и след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани в нормата на чл.71 от ЗДДС.

По делото не е спорно и това се установява от събраните в хода на ревизията доказателства, че е изпълнено условието по чл.71, ал.1, т.1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчен документ /фактура/, издаден от страна на преките доставчици, , отразени в дневниците за продажби и справките-декларации и е начислен данъкът по смисъла на чл.86 от ЗДДС. Това се потвърждава и от заключението на вещото лице, което подробно е проследило отразяването на фактурите в счетоводството на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД.

Спорната предпоставка за възникване правото на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1 от ЗДДС, в процесния случай е наличието на осъществена облагаема доставка по смисъла на чл.9 от ЗДДС, осъществена от конкретно посочения във фактурите доставчик.

Изискванията на чл.71 и чл.72 от ЗДДС за упражняване право на данъчен кредит са изпълнени от страна на получателя по доставките. По делото не са представени документи, изходящи от доставчиците и имащи отношение към процесите доставки. Нито един от доставчиците не е осигурил достъп до счетоводството си и не е открит, не е представил доказателства.

Законът не свързва задължението за начисляване на ДДС и правото на данъчен кредит единствено с издаването на данъчна фактура, а поставя изискването да е налице реално осъществена облагаема доставка. Легалната дефиниция на понятието данъчен кредит се съдържа в чл.68, ал.1 ЗДДС и това е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по ЗДДС за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. В този текст законодателят е предположил облагаемата доставка като основно изискване, за да е налице правото на данъчен кредит. Аналогично е законодателното решение при регламентиране на спорното право в нормата на чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС. В тази разпоредба се съдържа правото на задълженото лице да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по ЗДДС закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Законът на първо място изисква да е осъществена реална доставка на стока и услуга. След като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.

1. **Относно установените задължения по ЗДДС:**

С РА са установени задължения за ДДС по 6 фактури, издадени от „**АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР**“ **ЕООД** - №[ЕГН]/25.04.2017 г., №[ЕГН]/26.06.2017 г., №[ЕГН]/11.07.2017 г., №[ЕГН]/28.08.2017 г.,

№[ЕГН]/30.11.2017 г. и №[ЕГН]/31.01.2018 г. в общ размер на 4 340,00 лв., с предмет на доставките – транспортни услуги, брандинг и реклама в електронни медии, обслужване на транспортни пратки, отразяване на мероприятие, наем помещение склад за полугодие на 2018 г. Във връзка с тези доставки от страна на „Алфа Стар ЛМ“ ЕООД в хода на ревизията са представени: 1) Договор за брандинг и реклама в електронни медии от 10.05.2017 г., сключен между „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД - възложител и „АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР“ ЕООД –изпълнител с предмет: идейни художествени проекти за клиента „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД за печатни материали, банери за публикуване за период от три месеца, както и подбор на рекламни сувенири с лого на клиента. Срок на договора за изпълнение от 10.05.2017 г. до 11.07.2017 г. Цената по договора е определена в размер на 4 000,00 лв. без ДДС; Договор за VTL реклама от 10.05.2017 г., сключен между „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД - възложител и „АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР“ ЕООД – изпълнител с предмет: организиране и провеждане на VTL мероприятия, включващи дизайн и отпечатване на 200 флаера, изработка на 100 броя рекламни тениски, 100 броя шапки и 40 броя чадъри, цялостна дейност по провеждане на мероприятията по директен маркетинг, раздаване на брошури в сервиза на [улица], на организирани мероприятия, включващи и кетъринг от фирмата изпълнител на комуникативни места в [населено място]. Срок на изпълнение на договора е до 20.11.2017 г. Определена е цена в размер на 7 500,00 лв. без ДДС. 3) Договор за наем от 03.01.2018 г., сключен между „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД – наемател и „АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР“ ЕООД – наемодател, с предмет: наемодателят предоставя на наемателя за временно възмездно ползване част от следния недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], а именно: ремонтно хале с площ от 380 кв. м. Месечната наемна цена е в размер на 250,00 лв. без ДДС. Срок на договора от 01.01.2018 г. до 31.06.2018 г.

Така представените доказателства представляват частни документи, които не обвързват съда с материална доказателствена сила. Доставките имат за предмет извършване на услуги, които са посочени твърде общо. От страна на доставчика не са представени доказателства, не може да се установи как е формирана цената на услугите, отразени ли са разходи, свързани с тях у доставчика. Както е установено в хода на ревизията и от ССЕ, от страна на доставчика не са подавани уведомления по чл.62, ал.5 КТ за назначени лица по трудови правоотношения, както и за наети лица по извън трудови правоотношения. Няма данни доставчикът да притежава собствени или наети под наем офиси или търговски помещения, компютърна техника, стопански инвентар и др. Не се установява да са извършени разходи от страна на доставчика във връзка с предосатвяне на договорените услуги.

Свидетелят С. заявява, че пред помещението, наето от „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД са идвали брандирани бусове, но в хода на ревизията е установено, че дружеството не притежава собствени МПС и използва единствено един лек автомобил Джип, модел “Компас”, въз основа на договор за наем.

По отношение на фактура с №200000000231/31.01.2018 г. с предмет - наем склад е установено, че „АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР“ ЕООД не притежава собствени недвижими имоти. Касае се за склад, находящ се в [населено място], [улица] – покрита складов площ от 380, кв. м., част от склад № 4. Установено е, че собственик на обекта е „СИЛА И СИГУРНОСТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], като не са отразени фактури за платен наем от „АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР“ ЕООД към „СИЛА И СИГУРНОСТ“ ЕООД за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., нито фактури с предмет - наем към други дружества, доставчици на „АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР“ ЕООД. От анализа на така представените доказателства следва, че не е доказано, че доставчикът в процесния период е имал възможност да отдаде под наем склада.

С РА е отказано право на данъчен кредит по по 4 фактури, издадени от „СНЕЖИ 58“ ЕООД - (№[ЕГН]/19.08.2015 г., №[ЕГН]/21.12.2015 г., №[ЕГН]/30.03.2016 г. и №[ЕГН]/31.03.2016 г.) в общ размер на 2 830,00 лв. за данъчни периоди м. 08.2015 г., м. 12.2015 г. и м. 03.2016 г., с предмет на доставките съответно: “материали по спецификация”, “отпечатване на рекламни календари, календар- бележници и сито-печат на хартиен пликосе”, “Изработка на тефтери с надпис” и “Рекламни м-ли”.

При насрещната проверка дружеството доставчик не е открито и не е предсатвило документи, свързани с декларираните доставки.

От страна на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД освен заверени копия на фактурите са представени: 1) Договор за изработка на проекти и дизайн от 19.07.2015 г. сключен между „СНЕЖИ 58“ ЕООД-изпълнител и „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД-възложител с предмет: изготвяне на идейни художествени проекти за клиента „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД-за печатни материали, както и подбор на рекламни сувенири с логото на фирмата, на обща стойност в размер на 5300лв. без ДДС, с краен срок за предаване -19.08.2015 г., включващи: идейни художествени проекти с лого на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД за печатни материали, както и изработка на 4 000 флайлера с размер А5 с рекламен слоган на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД с пълноцветен печат Гравирание на 1 000 броя метални запалки и химикалки с логото на дружеството. Към договора е представен е приемно предавателен протокол от 19.08.2015 г. за предаване на: 4000 флайлера с размер А 5 с рекламен слоган на А. СТАР ЛМ с пълноцветен печат; 1 000 броя гравирани метални запалки; 1 000 броя гравирани химикалки с логото на А. СТАР ЛМ; 2) Договор за

изработка на проекти и дизайн от 21.11.2015 г. сключен между „СНЕЖИ 58“ ЕООД-изпълнител и „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД-възложител с предмет: изготвяне на идейни художествени проекти за клиента „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД-за печатни материали, както и подбор на рекламни сувенири с логото на фирмата, на обща стойност в размер на 3 750 лв. без ДДС, с краен срок за предаване -21.12.2015 г., включващи: идейни художествени проекти с лого на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД за печатни материали, както и изработка на 115 броя 3 секционен календар, 150 броя календар –бележници и сито-печат с логото на А. СТАР ЛМ на 100 броя хартиени пликосе. Към договора е представен приемно предавателен протокол от 21.12.2015 г. за предаване на: 115 броя 3 секционен календар; 115 броя календар-бележници; -100 броя хартиени пликосе със сито-печат на логото на А. Стар ЛМ; 3) Договор за изработка на проекти и дизайн от 01.03.2016 г. сключен между „СНЕЖИ 58“ ЕООД-изпълнител и „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД-възложител с предмет: изготвяне на идейни художествени проекти за клиента „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД-за печатни материали, както и подбор на рекламни сувенири с логото на фирмата, на обща стойност в размер на 2 600 лв. без ДДС, с краен срок за предаване -31.03.2016 г., включващи: идейни художествени проекти с лого на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД за печатни материали, както и изработка на рекламни сувенири с логото на фирмата, както следва: тефтер син 500 броя, 40 страници, Каталоген номер 716-02-264 с надпис А. S. в сребристо в долен край на тефтера. Представен е приемно предавателен протокол от 31.03.2016 г. за предаване на: тефтери 500 броя; и 4) Договор за изработка на проекти и дизайн от 01.03.2016 г. сключен между „СНЕЖИ 58“ ЕООД-изпълнител и „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД-възложител с предмет: изготвяне на идейни художествени проекти за клиента „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД-за печатни материали, както и подбор на рекламни сувенири с логото на фирмата, на обща стойност в размер на 2 500 лв. без ДДС, с краен срок за предаване -31.03.2016 г., включващи: идейни художествени проекти с лого на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД за печатни материали, както и Проект за главна на стенен календар, както следва: 300 броя 3секционен календар,50 броя поставки за GSM с надпис на единична цена 12.00 лв., 50 броя ключодържатели с надпис. Представен е приемно предавателен протокол от 31.03.2016 г. за предаване на: Проект за глава на стенен календар; -300 броя 3 секционен календар; - 50 броя поставки за GSM с надпис на единична цена 12.00 лв.; - 50 броя ключодържатели с надпис.

Установено е, че дружеството- доставчик не е разполагало със служители. Не се установява и да разполага със стоките, предмет на договорените услуги и приемно-предавателни протоколи. Не са

представени доказателства във връзка с придобиване на стоките, предмет на доставката, във връзка със съхранението им и транспортирането им. Не се установява и как е извършена услугата и как е формирана цената ѝ.

С РА е отказано право на приспадане на ДДС по по фактура №[ЕГН]/30.06.2015 г., издадена от „**АВТОСЕРВИЗ МИЛЕВ**“ **ЕООД** - с ДО в размер на 1 200,00 лв. и ДДС в размер на 240,00 лв., с предмет ремонтни услуги /боядисване на джип Компас с рег. [рег.номер на МПС] . От жалбоподателя в хода на ревизията е представен приемно-предавателен протокол и копие на фискален бон. В хода на ревизията е установено, че в периода, в който е издадена фактурата дружеството е подало Уведомление по чл.62 от КТ за 4 назначени лица на длъжност: „автотехник“, „работник сглобяеми дейности“, „автомонтьор“, не притежава и недвижими имоти и движими вещи, в т. ч. транспортни средства за проверявания период. От доставчика не са представени документи във връзка с процесната фактура. Не се установява какви материали са вложени и как е формирана цената на услугата. Не се установява, че доставчикът е разполагал с необходимата техническа обезпеченост и материали, за да я извършат. Не е установено отразяването на фактурата и плащането в счетоводството на доставчика.

Към фактура № [ЕГН]/31.10.2016 г., издадена от „**МАВИ ТРЕЙД 2014**“ **ЕООД** с ДО в размер на 2 100,00 лв. и ДДС в размер на 420,00 лв., с предмет на доставката – рекламни тефтери и календари от ревизираното лице са представени копие на фактурата, договор за изработка и дизайн от 05.10.2016 г. за изработка на 200 броя рекламни календари и 200 броя рекламни тефтери, приемно-предавателен протокол и копие на фискален бон. “МАВИ ТРЕЙД 2014”ЕООД не е открито и не представя документи. Установено е, вкл. и от ССЕ, че дружеството доставчик няма назначени лица. Не се установява да притежава описаните в приемно-предавателния протокол и договора стоки, за да се приеме, че е прехвърлило собствеността върху тях на жалбоподателя. Не са представени доказателства, как са придобитите стоките от доставчика, къде са съхранявани, как са транспортирани и как в извършена услугата – липсва складов/ експедиционен документ за продадената стока/ материали; документ за извършен транспорт на стоките /фактура, товарителница, пътен лист, договори с физически лица/; първичен документ за придобиване, място и период на съхранение на стоката до датата на нейната продажба. Не са представени и документи относно: предходен доставчик по фактурата, плащания, договори с него, както и осчетоводяването на доставните фактури в счетоводството на „М. ТРЕЙД 2014“ ЕООД.

С РА е отказано право на данъчен кредит и по фактура №

[ЕГН]/29.06.2016 г. с ДО в размер на 3 900,00 лв. и ДДС в размер на 780,00 лв., с предмет на доставката – билборд реклама, издадена от **„МУЛТИБРАНДС“ ЕООД**. Във връзка с фактурата от ревизираното дружество са представени приемно-предавателен протокол, договор за изработка и дизайн от 01.04.2016 г. и копие на фискален бон

В хода на ревизията е установено, че **„МУЛТИБРАНДС“ ЕООД** е deregистрирано, считано от 01.09.2016 г. на основание чл.176 от ЗДДС. При извършените насрещни проверки дружеството не е открито. Не е разполагало с назначени лица по трудови или граждански договори. Не се установява начин на формиране на услугата, нейното конкретно съдържание, вложените материали.

Макар от показанията на разпитаните свидетели, да се установява, че са виждали билборд на **„АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД** от събраните доказателства не може да се установи, че той е доставен именно по процесната фактура от посочения доставчик.

Относно фактура №[ЕГН]/27.07.2018 г. издадена от **„РУМ ЕКСПРЕС“ ЕООД** - с ДО в размер на 1 500,00 лв. и ДДС в размер на 300,00 лв., с предмет на доставката наем на склад за второ полугодие на 2018 г. е установено, че **„РУМ ЕКСПРЕС“ ЕООД** не притежава собствени недвижими имоти. Помещението е собственост на **„СИЛА И СИГУРНОСТ“ ЕООД** и се намира в [населено място], [улица], и представлява покрита складов площ от 380, кв. м., част от склад № 4. в информационната система на НАП няма отразени фактури за платен наем от **„Рум Експрес“ ЕООД** към **„СИЛА И СИГУРНОСТ“ ЕООД** за периода от 01.07.2018 г. до 31.12.2018 г, нито фактури с предмет- наем към други дружества доставчици на **„РУМ ЕКСПРЕС“ ЕООД**. От проверяваното дружество в хода на проверката не е представен сключен договор за наем на отдаваното от него помещение с дружество наемодател. Представения договор за наем е от 01.03.2015 г., а регистрацията по ДОПК на **„РУМ ЕКСПРЕС“ ЕООД** е от 15.12.2017 г. т.е. няма доказателства, че въпросният склад е стопанисван от **„РУМ ЕКСПРЕС“ ЕООД** и е преотдаден на **„АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД**. За процесната доставка е без значение, че дружеството разполага с шест служителя, тъй като естеството на доставката не предполага наличието на такава. Не се и твърди, че дружеството доставчик не осъществява друга дейност.

От показанията на свидетеля С. се установява, че **„АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД** е пренаемало помещения на [улица] от други наематели на **„СИЛА И СИГУРНОСТ“ ЕООД**. Не се установява обаче, че това се е случило именно по процесните фактури, от посочените доставчици, тъй като липсват категорични доказателства в тази насока.

Във връзка с издадената от **„О. ПЛЮС 18“ ЕООД** по фактура №[ЕГН]/23.11.2018 г., с ДО в размер на 4 000,00 лв. и ДДС в размер на

800,00 лв., с предмет на доставката – електрически услуги по Договор от 03.10.2018 г., за осигуряване на техническо обслужване на електрическа инсталация и електрически части в склад на възложителя, находящ се в [населено място], [улица], от жалбоподателя в хода на ревизията е представен договор от 03.10.2018 г., за електрически услуги сключен между „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД – възложител и „ОМЕГА ПЛЮС 18“ ЕООД-изпълнител с Приложение № 1 към договора. В хода на ревизията е установено, че дружеството е разполагало със служители.

Не са представени обаче доказателства за вложените материали, които съгласно представения договор е следвало да бъдат закупени от доставчика и заплатени от възложителя по договора. Не е представена информация за начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи-материали, труд и др. Не са представени стокови разписки, заявки, начин на калкулиране на цената на материалите, начин на плащане към доставчика, наличие на складова база–собствена или наета, транспорт.

В обобщение, доказателствата за реалното осъществяване на доставката на услуга/стока, могат условно да бъдат разделени на две групи: установяващи потенциалната възможност да осъществяване на доставката, в която следва да се включат материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика; и такива, сочещи прякото ѝ реализиране, към които следва да се причислят протоколи за приемане на работата, доказателства за начин на остойностяване като количествено-стойностни сметки, осчетоводени записи за извършени разходи на доставчика във връзка с извършване на услугата и др.

Като частни документи договорите, приложенията към тях, приемо-предавателните протоколи не разполагат с материална доказателствена сила, обвързваща съда. Тяхното съдържание се преценява от съда по вътрешно убеждение с оглед на всички обстоятелства по делото. При частните свидетелстващи документи (каквито са приемо-предавателните протоколи) защитата срещу тяхната материална доказателствена сила не е подчинена на изискванията за оспорване истинността на документ, защото съдът не е обвързан от тази доказателствена сила, а я преценява по свое вътрешно убеждение съобразно с всички данни по делото.

Относно доставките са представени договори и приемо-предавателни протоколи, към част от тях и фискални бонове. От ССЕ е установено, че фактурите са отразени в счетоводството на жалбоподателя, в което не са открито пропуски.

Предмет на спорните доставки са стоки и услуги. Представени са доказателства единствено от доставчика и всички те са частни документи, които не обвързват съда с доказателствена сила. От доставчиците не са представени доказателства, че притежават стоките,

чиято собственост би следвало да са прехвърлили с представените приемо-предавателни протоколи. Относно фактурите с предмет наем също липсват доказателства, че дружествата са държали през процесния период съответното помещение на основание, което им позволява да го отдадат под наем на жалбоподателя, след като се установява, че помещенията са собственост на трето лице, а не на доставчиците. Относно услугите, не се установява как е формирана стойността на конкретната услуга. Не са представени доказателства за собствени или наети под наем офиси или търговски помещения, компютърна техника, стопански инвентар и др. За по-голямата част от дружествата липсват данни за назначени лица по трудови правоотношения, както и за наети лица по извън трудови правоотношения. Не са представени документи и доказателства за конкретно извършени разходи, въз основа на които е определена цената на услугата. Не са представени отчети за свършената работа и т.н.

И. за наличие на данъчна измама е и факта, че доставчиците са deregистрирани по ЗДДС и техните основните доставчици са дружествата с рисков профил, не разполагащи с обезпеченост за извършване на доставки.

Посоченият предмет на част от фактурите “транспортни услуги”; “рекламни материали” е формулиран твърде общо, не е посочен обект или конкретен предмет на услугата, липсват и доказателства, които могат да бъдат обвързани с тези фактури, за да бъде определен предметът на услугата, начина на формиране на цената, мястото, на което е извършена и да бъде проследено осъществяването им или използването им в дейността на жалбоподателя.

В тази връзка, съдът констатира, че в случая съдържанието на част от фактурите не отговаря на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 ЗДДС – не съдържа вида на услугата/стоката. Предвиденото в чл. 114, ал. 1, т. 9 от ЗДДС изискване е свързано с това в документите да бъде налична достатъчна информация относно количеството и вида на стоките и вида на услугите, което е необходимо, за да се прецени дали доставката е осъществена /стоката предадена, резултатът от услугата получен/ и дали стоките и услугите са използвани от получателя във връзка с осъществяваната от него независима икономическа дейност и за следващи облагаеми доставки, по които той е доставчик. Такава информация не е налична по част от фактурите, което възпрепятства установяването на факта в какво се изразява фактурираната услуга. Информацията във фактурата не препраща и към конкретен договор или приемо-предавателен протокол, от който това би могло да се установи.

Относно доказателствата за извършеното плащане съдът счита, че

същите могат да бъдат само косвено доказателство за реалното изпълнение на доставката. Представени са копия на фискални бонове към всяка от фактурите, но не е установено дали е отразено такова плащане в счетоводството на доставчика и как. Липсват и първични счетоводни документи - разходни касови ордери, в които да са отразени данни за лицето, което е предало сумата от страна на възложителя и лице, получило сумата – като представител на съответния доставчик.

Относно кадровата обезпеченост на доставчиците в случая следва да се съобрази Решение на Съда на ЕС от 6.09.2012 г. по дело С 324/11. СЕС се е произнесъл, че Директива 2006/112/ЕО относно общата система на ДДС и принципът на данъчен неутралитет трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото да приспадне дължимия или платен ДДС за предоставените му услуги поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки.

В процесния случай обаче следва да се има предвид, че липсата на кадрова и техническа обезпеченост на доставчиците не е единствена причина за отказване на правото на данъчен кредит, а тези факти са обект на преценка от съда, заедно с останалите събрани доказателства. По-важното в случая обаче е, че съдът не кредитира преките доказателства за изпълнение на услугите като предпоставка за признаване на спорното право.

Нито едно от дружествата не е открито, не е представило доказателства във връзка с фактурираните доставки, не е осигурило достъп до счетоводството си. Част от тях са deregистрирани по ЗДДС малко след издаване на спорните фактури и/или имат доставчици с рисков профил. Дори и да се установи, че част от доставчиците осъществяват търговска дейност, от това не следва автоматично, че са извършили процесните доставки. Липсва каквато и да било търговска кореспонденция с доставчиците, както и информация на какъв принцип и по какви критерии са избрани.

В случая от събраните доказателства се установява, че жалбоподателят е раздавал рекламни материали тефтери, химикалки, че е имало билборд до входа на офиса на [улица] [населено място], но от това не може да се направи еднозначен извод, че е получил предмета на доставките от посочените доставчици.

С изключение на ревизиите при особени случаи по чл.122 ДОПК, в кодекса няма изрични норми за определяне на доказателствената

тежест в процеса, поради което намират приложение общите правила на доказване. Съгласно общия принцип на разпределение на доказателствената тежест в процеса, всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, и поради това, че данъчният субект претендира право на приспадане на данъчен кредит, то той е този, който следва да докаже изпълнението на всички законови изисквания, включително и реалността на доставката по процесните фактури. В настоящия казус това означава, че ревизирият данъчен субект е този, който трябва да докаже по пътя на пълното доказване, че доставките по фактурите са реално извършени от посочения във фактурата доставчик. Съгласно чл.70, ал.5 от ЗДДС, не е налице право на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно. Законът не съдържа легална дефиниция на понятието "неправомерно начислен данък". Общото правно тълкуване в най-широк смисъл е, че неправомерно е това начисляване на данък, което е извършено в нарушение на закона. Законите изисквания за начисляване са посочени в чл. 86, ал. 1 ЗДДС. Комплексният анализ на предпоставките за упражняване правото на приспадане на данъчен кредит, посочени по-горе, и основанийето за отказ на такова право по чл. 70, ал. 5 ЗДДС показва, че неправомерното начисляване трябва да е свързано само с пряката доставка, по което се упражнява правото на данъчен кредит, че това неправомерно начисляване не предпоставя и не изисква установяване на произход на стоката, както и че то не е в зависимост от действия на доставчика, за които получателят няма как да узнае и няма задължение да знае, поради което и не може да носи отговорност за тях.

Позоваването на практиката на СЕС не освобождава данъчно задълженото лице от изискванията по ЗДДС да установи наличие на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит, първата от които е осъществяване на доставката на стока в случая. За признаване на правото на приспадане на данъчен кредит следва да е установено осъществяване на фактурираната доставка. В този смисъл е и решението на С. по дело С-152/02 и решение на СЕС по дело С-324/11. С това доказване страната не се е справила. Т.е. не може да се приеме, че се касае до действия на доставчика, за които получателят трябва да отговаря, каквито са доводите на жалбоподателя или че администрацията е прехвърли върху данъчния субект собствените са задължения по осъществяване на контрол. Ако процесните доставки са извършени реално от посочения в тях доставчик, то както доставчикът, така и самият получател следва да притежават доказателства за това изпълнение. Наличието само на фактури не може да бъде доказателство за реалното изпълнение на доставките. За реалността на доставките винаги трябва да се

представят достатъчно убедителни писмени доказателства по изпълнението им, каквито в случая липсват.

Действително, както нееднократно СЕС в своите решения подчертава, принципът на данъчния неутралитет изисква освобождаване от ДДС да се предостави, ако материалноправните изисквания са изпълнени, дори и ако данъчно-задължените лица са пропуснали някои формални изисквания. Същият този съд обаче приема, че това не е така само ако нарушаването на тези формални изисквания възпрепятства доказването по сигурен начин на изпълнението на материалноправните изисквания, и самото данъчно задължено лице участва или според обективни факти се установи, че е било длъжно да знае, че участва в данъчна измама. В последната хипотеза СЕС приема, че лицето няма основание да се позовава на принципа на данъчния неутралитет. Следователно от получателя по дадена доставка е оправдано да се иска да действа добросъвестно и да вземе всички мерки, които разумно могат да бъдат изисквани от него, за да се увери, че осъществяваната от него сделка не води до участието му в данъчна измама. Т.е. ако лицето, въпреки че е действало добросъвестно и е взело всички мерки, които разумно могат да бъдат изисквани от него, не може да предостави други писмени доказателства, за това че е придобил правото да се разпорежда като собственик с дадена стока, извън притежаваната от него фактура и данни за счетоводното ѝ отразяване, то правото му на данъчен кредит не може да бъде отказано, като в тези случаи казусът следва да намери своето разрешение съобразно цитираното по-горе Решение по съединени дела C-80/11 и C-142/11 на СЕС. Процесният случай обаче не е такъв.

С оглед на установените фактически данни съдът счита за обосновано заключението на органа по приходите за нереалност на фактурираните доставки. Не е възникнало данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, в резултат на което да се направи извод за реалност на доставката по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, с оглед на което законосъобразно е отказан данъчния кредит по спорните фактури до размера на начисления по тях ДДС, на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. Позоваването в жалбата на практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) е неоснователно, тъй като основният спорен въпрос по делото е дали наистина са осъществени реални доставки на услугите от посочения доставчик, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит. Наличието на облагаема доставка е елемент от механизма на функциониране на данъка върху добавената стойност, поради което не може да бъде игнорирано доказването ѝ при разрешаване на спора относно наличието на право на приспадане на данъчен кредит.

Жалбоподателят цитира практика на СЕС в Л. - Решение на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11., но в процесния

случай няма противоречие с тази практика, защото правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя по доставката на услуга, само когато по категоричен начин е доказана нейната реалност - чл. 8 във връзка с чл. 9, ал. 1 ЗДДС и чл. 24, § 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност. С цитираното от жалбоподателя Решение на СЕС не се отрича необходимостта националният съдия да осъществи конкретна преценка на всички събрани в производството пред него доказателства и въз основа на тях да формира изводите си за наличието или липсата на реална доставка. Това е изрично подчертано от СЕС в Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11, съобразно което "Правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка."

В т. 63 и 64 от същото решение е посочено, че според практиката на Съда държавите членки следва да проверят декларациите на данъчнозадължените лица, отчетите на същите и другите относими документи (вж. Решение от 17 юли 2008 г. по дело Комисия/Италия, С-132/06, Сборник, стр. I-5457, точка 37 и Решение от 29 юли 2010 г. по дело Р. К., Ф., Juźwiak, Oriowski, С-188/09, Сборник, стр. I-7639, точка 21). За тази цел Директива 2006/112, и по-конкретно член 242 от нея, задължава всяко данъчнозадължено лице да води достатъчно подробна отчетност, за да даде възможност за прилагането на ДДС и за неговия контрол от данъчните органи.

Предвид изложеното, съдът намира, че изводът на приходната администрация за липса на доказателства, установяващи, че коментираните доставки на услуги и стоки са извършени от посочените доставчици се явява фактически и правно обоснован. Правилно и законосъобразно с процесния РА на жалбоподателя е отказано правото на данъчен кредит по спорните фактури, в резултат на което са определени и процесните фискални задължения, ведно с прилежащата им лихва за забава.

2. Относно установените задължения по ЗКПО:

За финансовата 2014 година А. СТАР ЛМ ЕООД е подало годишна данъчна декларация с вх. № 2206И0026553/19.0 2.2015 г. със счетоводен финансов резултат (печалба) – 17 846.51 лв. и формиран данъчен финансов резултат – данъчна печалба –17 849.38 лв.; деклариран корпоративен данък -1 784.94 лв. Годишен корпоративен данък за внасяне – 1 784.94 лв.; отстъпка съгласно чл.92, ал.5 от ЗКПО -17.85 лв.; годишен корпоративен данък след отстъпката - 1 767.09 лв. и годишен корпоративен данък за внасяне – 1 767.09 лв.

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗКПО разходът се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. От ревизираното лице и при извършената проверка на посочения доставчик не са представени изисканите документи за доказване на реално осъществена доставка по фактура № [ЕГН]/ 29.11.2014, издадена от А. 69 ЕООД с предмет “рекламни материали” и стойност 4500,00 лв.; фактура №[ЕГН]/ 12.12.2014 от ЕФЕКТ ЛАИТ ЕООД с предмет “рекламни материали” на стойност 4050,00 лв.; фактура № [ЕГН]/ 31.05.2014г. с предмет “наем склад” на стойност 2100 лв. и фактура №[ЕГН]/ 30.10.2014г. с предмет “рекламни материали” на стойност 1500 лв., издадени от АКТИВ 21 ЕООД и фактура №[ЕГН]/07.11.2014г., издадена от С. 59 ЕООД с предмет “рекламни материали” на стойност 6500,00 лв. по аналогични на изложените изводи в частта за установените задължения по ЗДДС. Следователно, правилно с РА осчетоводените разходи в размер на 18 650.00 лв. като получени услуги и материали са приети за документално необосновани по смисъла на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 и 3 от ЗКПО и законосъобразно с отчетените разходите по тях е увеличен счетоводния финансов резултат за 2014г.

Това се отнася и за установените задължения за КД по ЗКПО за 2015г. От “АЛФА СТАР ЛМ”ЕООД е подадена годишна данъчна декларация за финансовата 2015 година, с вх. № 2206И0039594/12.03.2016 г. със счетоводен финансов резултат (печалба) в размер на 14238.43 лв. и формиран данъчен финансов резултат – данъчна печалба –14241.89 лв. Деклариран е корпоративен данък в размер на 1424.19 лв. и годишен корпоративен данък за внасяне – 1424.19 лв.; отстъпка съгласно чл.92, ал.5 от ЗКПО -14.24 лв.; годишен корпоративен данък след отстъпката - 1409.95 лв.; направени авансови вноски през годината-975.00 лв.; годишен корпоративен данък за внасяне – 434.95 лв.

След като е установено липса на доставки по фактура № [ЕГН]/ 19.08.2015 г. и фактура № [ЕГН]/ 21.12.2016г, издадени от СНЕЖИ 58 ЕООД; фактура № [ЕГН]/ 30.06.2015, издадена от АВТОСЕРВИЗ М. ЕООД; фактура № [ЕГН]/ 29.05.2015 на стойност 2880,00 лв. и фактура №[ЕИК]/ 02.06.2015г. на стойност 2880,00 лв., издадени от Р. 77 ЕООД с предмет “наем склад” по изложените по-горе съображения, законосъобразно, на основание чл.10, ал.1 ЗКПО е прието, че разходите по тези фактури не се признават за данъчни цели. Осчетоводените разходи в размер на 16 009.00 лв. като получени услуги и материали са документално необосновани по смисъла на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 и 3 от ЗКПО и законосъобразно с РА е установен нов данъчен финансов резултат и корпоративен данък за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г., полагащ се корпоративен данък в размер

на 2 035.85 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 1600.90 лв. ведно със съответните лихви.

За **2016г.** от дружеството жалбоподател е подадена годишна данъчна декларация за с вх. № 2206И0051630/17.0 2.2017 г. със счетоводен финансов резултат (печалба) в размер на 30 023.59 лв. и формиран данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 30 023.62 лв. Деклариран е корпоративен данък в размер на 3 002.36 лв. и годишен корпоративен данък за внасяне в размер на 3 002.36 лв. След отстъпка, съгласно чл.92, ал.5 от ЗКПО, в размер на 30.02 лв. е определен годишен корпоративен данък след отстъпката – 2 972.34 лв. и годишен корпоративен данък за внасяне в същия размер.

Предвид установената липса на доставки по фактури: № [ЕГН]/30.03.2016г.и №[ЕИК]/31.03.2016г. издадени от СНЕЖИ 58 ЕООД; фактура № [ЕГН]/31.10.2016г., издадена от М. Т. 2014 ЕООД с предмет “рекламни материали” на стойност 2100, 00 лв. и фактура № 400000000236/29.06.2016г., издадена от МУЛТИБРАНДС ЕООД, законосъобразно, съгласно чл.10, ал1. ЗКПО, разходите не са признати за данъчни цели, тъй като не са документално обосновани. Следователно правилно в РА с счетоводените разходи в размер на 11 100.00 лв. е преобразуван данъчният финансов резултат и е установен корпоративен данък за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. в размер на 4082,34 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 1110,00 лв. ведно със съответните лихви.

За финансовата **2017г.** с РА са установени задължения за корпоративен данък, след като А. СТАР ЛМ ЕООД е подало годишна данъчна декларация с вх. № 2206И0067792/14.0 2.2018 г. със счетоводен финансов резултат (печалба) – 32 124.35 лв. и формиран данъчен финансов резултат – данъчна печалба –32 124.35 лв. Деклариран е корпоративен данък в размер на 3 212.44 лв. и годишен корпоративен данък за внасяне – 3 212.44 лв.

Предвид изложеното в частта по ЗДДС, относно фактури с номера: [ЕГН]/ 26.06.2017г.; [ЕГН]/ 28.08.2017г; [ЕГН]/ 30.11.2017г; [ЕГН]/ 11.07.2017г. и [ЕГН]/ 25.04.2017г., издадени от АВТОСЕРВИЗ М КОЛОП ЕООД, правилно с РА е прието, че фактурите не отразяват вярно извършени стопански операции, и счетоводените разходи в размер на 20 200.00 лв., като получените услуги и материали са документално необосновани по смисъла на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 и 3 от ЗКПО, поради което законосъобразно е установен корпоративен данък за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017г. в размер на 5 232.44 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 2 020.00 лв.

За финансовата **2018г.** А. СТАР ЛМ ЕООД е подало годишна данъчна декларация с вх. № 2206И0083305/17.01.2019 г. със счетоводен финансов резултат (печалба) в размер на 53 200.88 лв. и формиран

данъчен финансов резултат – данъчна печалба в същия размер. Деклариран е корпоративен данък в размер на 5 320.09 лв. и годишен корпоративен данък за внасяне – 5 320.09 лв. Направени са авансови вноски през годината в размер на 1 250.13 лв. и е деклариран годишен корпоративен данък за внасяне – 4 069.96 лв.

Предвид установените по-горе факти и направените изводи относно реалността на процесните доставки и съответно за документалната необоснованост на осчетоводените от дружеството разходи по фактури с номера: 00..0240/27.07.2018г., издадена от РУМ Е. ЕООД; № 00000..092/23.11.2018г., издадена от О. ПЛЮС 18 ЕООД; № 200...00231/31.01.2018г., издадена от АВТОСЕРВИЗ М КОЛОР ЕООД и фактури, издадени от СНЕЖИ 58 ЕООД с номера: 200..0085/04.10.2018г.; № 200...0084/2.09.2018г.; № 2000....0086/08.10.2018г. и № 200...0087/19.11.2018г. заобнoсъобразено с РА, с осчетоводените разходи в размер на 20 200.00 лв. е преобразуван данъчният финансов резултат и е установен корпоративен данък за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. в размер на 6 089.96 лв. и съответно дължим корпоративен данък в размер на 2 020.00 лв.

За финансовата **2019г.** дружеството жалбоподател е подало годишна данъчна декларация с вх. № 2206И0083305/17.01.2019 г. със счетоводен финансов резултат (печалба)- 64 350.66 лв. и формиран данъчен финансов резултат – данъчна печалба –64 359.30 лв., деклариран корпоративен данък –6 435.93 лв. и годишен корпоративен данък за внасяне –6 435.93 лв. Направени са авансови вноски през годината в размер на 1875.00 лв. и е деклариран годишен корпоративен данък за внасяне в размер на 4560.93 лв.

Поради липса на реално доставка по фактура № [ЕГН] / 14.11.2019г., издадена от КОНСУЛТ Т. 18ЕООД с предмет ремонт на стойност 2300,00 лв. и по фактура № [ЕГН]/ 14.11.2019г., издадена от О. ПЛЮС 18 ЕООД с предмет “магазинаж” и стойност 1425 лв., по аргументи аналогични на изложените по-горе в частта по ЗДДС, на основание чл.10, ал.1 ЗКПО, разходите по тях в размер на 3725,00 лв., като такива, които не са документирани с първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция, не следва да се признават за данъчни цели.

Поради изложеното, законосъобразност РА, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 и 3 от ЗКПО, с разходите по посочените две фактури на стойност 3725,00 лв. е преобразуван финансовият резултат на дружеството за 2019г., в резултат на което е установен корпоративен данък за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. в размер на 4 933.43 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 372.50 лв., ведно със съответните лихви.

Съгласно чл. 3 от ЗСч, счетоводството се осъществява при спазване принципа на документална обоснованост на стопанските операции и факти, което означава, че отделният разход следва да бъде доказан с първичен счетоводен документ по смисъла на чл. 6 от ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. За да не се признаят счетоводни разходи, следва те да са такива, за които данъчнозадълженото лице не разполага с документи, отговарящи на нормативните изисквания на ЗКПО и ЗСч., т. е. включително и когато тези документи не отразяват вярно описаната в тях стопанска операция.

Според чл. 26 т. 2 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на ЗКПО. С чл. 10 от ЗКПО е дадено определение на понятието документална обоснованост на разход. По силата на ал. 1 от същата правна норма, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч., отразяващ вярно стопанската операция.

Съгласно чл. 16 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарна цена и насочена към постигане на същия финансов резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчният финансов резултат се определя, без да се вземат под внимание тези сделки.

От анализ на цитираните разпоредби следва, че след като не се установява реалност на документираните с фактурите доставки, то те не отразяват вярно извършени стопански операции, следователно и направените и осчетоводени от получателя по тези фактури разходи не следва да се признават за данъчни цели като разходи за дейността на дружеството. Следователно, тези разходи следва да бъдат изключени при изчисляване финансовия резултат на дружеството за съответния данъчен период, което води и до промяна на установения данъчен резултат и размера на дължимия корпоративен данък.

По изложените съображения РА и в частта, в която с него се установяват задължения за корпоративен данък по ЗКПО е законосъобразен, а обжалването следва да бъде отхвърлено изцяло.

При посочения изход на спора, на основание чл.161 от ДОПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски по делото - юрисконсултско възнаграждение в размер на

1321,83 лв., определено съгласно чл. 8, ал.1, т.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, Л. състав,

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес]А, представлявано от Л. М., срещу ревизионен акт №Р-22220620007406-091-001 от 10.06.2021 г., издаден от от И. М. Р. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията, и Б. М. Я. на длъжност главен инспектор по приходите ръководител на ревизията, потвърден в оспорената част с Решение № 1410/13.09.2021г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДД“ОДОП“) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с който на дружеството са установени задължения за довносяне общо в размер на 26 394,47 лв., в т.ч. ДДС в размер на 9 709,80 лв. и лихви за забава в общ размер на 4 179,17 лв., както и корпоративен данък в размер на 8 988,40 лв. и лихви за забава в общ размер на 3 517,10 лв.

ОСЪЖДА „АЛФА СТАР ЛМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] а Офис 6А, представлявано от Л. М., да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 1321,83 лв.(хиляди триста двадесет и един лева и осемдесет и три стотинки).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ :